

שורPIOים למטה ברגלים, וכשישבו ברגלים, אז - (כרייה) ועמדו גלויו ביום ההוא, והעלם יתנהג בכל בסוד עליון ברואי. וכך על גב שנדחו ולא נעצרו ממנה, ולוולמים נאחזו בו.

ובו שידע ומorder בשעור של קו תמדח ארוך הנקש של הירכים עד הרגלים, יכול לדעת את מدة הגלות שנמשכת. וזהו סוד בין קוצרי פשחה, והפל בסוד עליון. ומשום כך כל הבירותות וכל תפניות וכל האמורים עומדים במקומם ברואי, אלו לפני פנים ואלו לחוץ, באוטם חומוקי הירכים (ואלו לחוץ) ולמטה מהברפאים. ובכלם נקרא תורה שבعل פה, ובכלם ירדו ישראל וגלי.

ואנו, כשתסתיים הגלות בהמסכת הרגלים, אז - ועמדו רגליים ביום ההוא, ותחערר אומה רוח טמאה ערלה מן העולם, וחזרו ישראל ללבם לשולט ברואי, משום שאומה ערלה הורידה אותם למטה עד עכשו. ומכאן וכהלא, שהערלה זו מתקazz ותמעבר מותך העולם, אז - (דברים לא) וילשכנן ישראל בטח בדור עין יעקב. באומה עין יעקב, ולא ימצא מקטרוג עליהם. אשר חלקם של ישראל בעולם הזה ובעולם הבא. יוסף הצדיק עמוד העולם, הוא נטול ברשות היכלא טמיר וגביז, וברשותו עומד ההייל השבעי. ואך על גב שאמרנו שההייל של לבנת הספיר עומד בראשותו - כך הוא, שבו מתפקידן. אבל בא וראה, הנביאים שאמרנו, בשפתחררים למטה, שתי דרגות נפרדות מhem, מראה וחלום, ועומדים בירכים. באוטם חומוקים עומדים מראה, והוא שנקרא נבואה קטעה. מהירכים ולמטה (למטה) עומד חלום, עד שנגיעו רגליים ברגלים,

ביום ההוא, ועלמא בכלא יתנהייג ברזא עלאה בדקה חזי. וכך על גב דאתדהו ולא אשתקאו מניה, ולעמלמן אתאחדו ביה.

ימאן דידע ומיד בשייעורא דקו המדה, ארבא דמשיכו דירכין עד רגליין, יכול למנדע מشيخא דגלוותא דאתמשך. ורزا איהו בין מחצדי חקלא, וככלא ברזא עלאה. ובгинז דא, כלחו בריתתי, וכלחו תנאי, וכלחו אמרראי, קיימי בדוכתייהו בדקה חזי, אלין לגו, ואלין לבר, באינון חומוקי ירכין (אלין לבר) ולתקא מברכין. ובכלחו אקרי תורה שבבעל פה. ובכלחו נהגי ישראלי ואתגלו.

יבדין פד יסתאים גלוותא, במשיכו דרגליין, כדין ועמדו רגליים ביום ההוא, ויתעביר ההוא רוחא מסאבא ערלה מן עצמא, ויתפרקון ישראל בלחוידיהו לשפטאה בדקה יאות, בגין דהו ערלה, נחית לון למתא, עד השטא. ומפאן וילחלה, דהאי ערלה אתקazz ואתעביר מגו עצמא, כדין (דברים לא) ויישפוזן ישראל בטח בדור עין יעקב. בהוא עין יעקב, ולא אשתקה מקטרגא עלייהו. זכה חולקיהון דישראל בעלה מא דין ובעלה מא דאתה.

יוסף הצדיק, עמודא דעלמא, היה נטיל בראשותה היכלא שבייעאה. וכך על גב דקה אמרון דהיכלא דלבנת הספיר בראשותיה קיימא, כי הוא דבריה מתקן. אבל תא חזי, נביים דקה אמרון. כה מתחברין לתתא, תринן דרצין מתפרקשין מניהו, מראה וחלום, ורקימי בירכין. באינון חומוקין קיימי מראיה, וההוא דאקרי נבואה קטעה. מירכין ולתקא (ס"א לתתא) קאים חלום, עד דמאטו רגליין